

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona,
negyedévre 1 frt = 2 korona.

Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

WITTINGER ANTA L.

Kiadó és laptulajdonos:

FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reklamátiók a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők. Nyilttér sora 40 fr. — Hirdetések nagyság szerint.

Közállapotaink.

Nálunk csak mindig a régi nóta járja.

Nem mulik el év anélkül, hogy társadalmi életünkben valami bomlás be ne állana. Mintha csak ragályt terjesztő erjedő anyagokkal volnánk saturálva, melyek ellenében serumot még nem találtunk.

A társadalmi élet kellő megédesítéséhez annyira szükséges egyetértés nálunk ki nem fejlődhetik. Önkéntelen feltámad lelkünkben a kérdés: honnét e szomorú jelenség? mi az oka ezen társadalmi viszás helyzetnek?

Feleletet e kérdésre csak a mindennapi jelenségek komoly megfigyelése adhat. Ha kasztokra osztatható városunk lakosságát, a mi ellen felzúdul a szabadság, egyenlőség és testvériség divatos szótára, kénytelenek volnánk azon meggyőződésnek adni kifejezést, hogy a kasztokra osztott városi lakosság ugynevezett intelligens részében találjuk fel a fennemlített szomorú állapot magyarázatát.

Városunknak relative is csekély intelligenciája az elkülönülésnek, az újra kasztokra való osztásnak egész skáláját tárja szemünk elé. Elmondhatjuk, hogy az intelligencia számtalan csoportjának csak alig számot tevő egy pár emberből való összeállítása semmi üdvöset, semmi hasznosat, de még valami szórakoztatót sem nyújt. Példa ezen állításom igazolására a múlt vasárnap megtartott kaszinói közgyűlés. Ha jól emlékszem, ezelőtt hat évvel egyesek kitarató buzgalkodása folytán létesült

eme kaszinó „polgári kör” címén. Egyesült az akkora létező két kaszinó; de mint a következők mutatják, csak azért, hogy egy pár év múlva a régi állapotok nyitassanak meg. Az első három esztendőn keresztül folyt a kaszinó dolga a legszebben, mely idő alatt anyagilag és erkölcsileg megizmosodott. Három év multával a kaszinó egyes tagjai, mintha megsokalták volna a kaszinó illetén felvirágzását, befolyásosabb szerepet kezdtek maguknak vindikálni és ennek következményei a későbbi tisztújítások alkalmával megindított harcok voltak. Hogyan, hogyan nem, de megtörtént, hogy a „polgári kör”-ből a város szoros értelemben vett polgárai kimaradoztak — rossz nyelvek azt mondják, hogy *kinézettek* — és ezzel megkezdődött a deficités állapot. E deficités állapot a szerepvivőket gondolkodásba kezdte ejteni, a minek megnyilatkozása a múlt közgyűlésen történt, midőn a tagsági díjat szótöbbséggel fel emelték. Ez magában véve, miután csak 3 frt különbözetről van szó, senkit sem alterálhatott volna, lévén a kaszinó minden tagjának 3 főlősleges forintja, melyeket a társadalmi összetartás megszilárdulása oltárán felajánlhat. Hanem volt egy incidens, mely már többeket nagyon is alterált, mert a helyes eljárás semmiféle látszatával nem bírt. A közgyűlést megelőzőleg egy aláírási ívet köröztettek, a melyet a kik aláírtak, 3 évi tagsági kötelezettséget vállaltak; természetesen azon feltételek alatt, melyek alatt eddig is tagjai voltak a kaszinónak.

De mi történt! A múlt közgyűlésen szó-

többséggel felemelik a tagsági díjat, szótöbbséggel elhatározzák, hogy továbbra is a méreg drága helyiségekben megmaradnak. A dolgok ilyen lényeges változása következtében azok közül, kik az aláírási ívet jegyezték, ebbeli kötelezettségüktől magukat jogosan felmentve érezvén, a kaszinó kötelékéből kiléptek. Nem világos példa-e ez, hogy az intelligencia városunkban az összetartásra képtelen. Hogy az ilyen dolgok inscenálói mily nagy felelősséget vesznek magukra a város társadalmi összetartásának consolidálása ellenében, önmaguk fogják legjobban tudni, mi azonban legjobban érezni.

A mi a város szoros értelemben vett polgárait illeti, ezeknél a társadalmi összetartás szépen kezd virágozni s nemsokára gyümölcsét is fogjuk látni az emelendő sörgyárban. Ugyaníly összetartást találunk az alsóbb néposztály embereinél, kik emberemlékezet óta maguk közt az ugynevezett kapás-egyletet tartják fenn s ujabban a marháik esetleges elhullása által okozott baj ellen-súlyozhatására szép egyetértéssel az ugynevezett szarvasmarha-védegyesület.

Bár csak ne restellené a város intelligenciája ezen utóbb említett örvendetes tényeket megazivalni és saját maga javára követni.

— dt.

TARCA.

Dalok.

I.

Erdő, ahol
Nem zeng madár ének;
Virág, melyre
Nem szállnak a méhek;
Kert, a melyben
Csak bojtorján terem:
Ilyen a sző — a szegény sző,
Ha nem vagy benn üdvözlő,
Edes, fájó — szereltem!

Fekete Szabolc.

II.

Midőn mondád: engem szeretsz,
Felderült az éjszaka;
Szébben fénylett minden csillag,
S mosolygott az ég maga.

Még a tél is ábrándos lett
Es virágról álmodott;
S álmodozva — ábrándozva
Jégvirágot alkotott.

III.

Mikor néha azt gondolom,
Én halok meg teeltődtem;
Az vigasztal, hogy majd akkor
Nem én sirattak meg téged.

Mikor pedig azt gondolom:
Hogy te halsz meg én előtem:
Az vigasztal: hiszen akkor
Nem te könnyezel fölöttem.

A kőszegi polgárok könyvéből.

(Folytatás.)

1718. évben.

Takács János; Kisl Samuel; Feutós Mihály; Auguston András, Sencváros Kristóf; Stibler Ignác; Szegenszaiszer József, csapó, idevaló fiuk; Fribirth Mihály, csapó, locsmándi fiu; Oehmen János Auguston, borbély, Szászország Tergau helységéből; Goszner Mihály, költőgyártó, nyéki fiu; Kollepnein Ferencz, késcsináló.

1719. évben.

Czimerhökl Máttyás, Morva Frau nevű helységéből; Tóth Máttyás, szücs, szigeti fiu; Huzl Pál, csapó; Nemes Palocsay János, idevaló fiuk; Thorner János Kaspar, barany fiu; Stampf György, timár, rőtí fiu; Holzgrueber Fülöp, szabó, pergbergi fiu; Sonogy György; Paresz Mihály; Gertinger Kristóf; Pausz János, idevaló fiu.

1720. évben.

Klener Pál, szücszabó, ó-szalónaki fiu; Bier Mihály idevaló fiu; Raiff István, késcsináló, pozsoni fiu; Szentgyörgyvölgyi Pál, idevaló fiu; Görög János, Görögország Thessaloniki fiu, e fizetett 50 frtot, bor vödörrel 2 fr, a bársony szőnyeget egy kis asztalra. Kezesei voltak: az egész Csizmazia ezéb, Illovay János, Dobsa Ferencz s Ádám, Paffrath Peter, fésűcsináló; Lauterpach

Ferencz, kapczakötő; Rabel Daniel, szabó; Szakál János, szücszabó; Radel János, bognár; Szigl Pál, Austria Petershofen nevű helységéből; Galásy Benedek.

1721. évben.

Ragács Pál; Tibola János, idevaló fiuk; Vaa András, molnár, pulai fiu; Marton István, idevaló fiu; Prenner András, szitakötő, pinkafői fiu; Nagy István, cizmazia; Glik Antal, idevaló fiuk; Trattner Kristóf, bergverki fiu; Martoffer Mihály, szappanfőző, idevaló fiu; Enghart Ádám, tislér Auszriából; Hiepaum Mihály, szalónaki fiu; Krobotis János, soproni fiu üveges, Faulseid Menyhárt, csapó, modvi fiu; Seetzl Marton Kovács, Würtemberg Pálnigh helységéből; Raiff János, szabó, norimbergi fiu; Pinter János, szücs, idevaló fiu; Simoncs Ádám, gombkötő, somonyi fiu; Egerlout Ferencz, kovács; Mueszer Daniel, idevaló fiuk; Gamauf Mihály, schmidtathi fiu; Grasser Orban gerencesér.

1722. évben.

Czeller János, meszáros, Thomas János Konrad, esztergályos, soproni fiu; Pas András, takács, bergverki fiu; Spöchl András, szijgyártó, rohonci fiu; Patis András, sopronyi; Knebel János, pinkafeldi kalmárok; Kráiser Mihály, Borostyánkőről; Balla Ferencz, szücs; Lütighe József, idevaló fiuk; Horváth Mihály, soproni fiu; Radicskovic György, rohonci fiu; Somogy Zsigmond; Salderer Sebestyén János, idevaló tanácsbeli fiu; Knepffel Pál, locsmándi fiu; Peleritz Márton, gereucsér, Auszriából.

1723. évben.

Fonta Pál, szücs; Reisinger Kristóf, süveggyártó; Nemzetes Benök Samuel; Kanicsár Pál, idevaló fiuk; Nemzetes Szevetic József, erdemes concivis fia; Unger Mihály, gombkötő, bendorfi fiu; Stauber Simon, esztergályos, bécsi fiu; Hakenmiller Mihály, köműves, Sváb-

